

**PROF. DR HAB. ANNA JANKOWSKA-KŁAPKOWSKA
(1925–2004)**

ZDZISŁAW JAN BRODA

30 października 2004 roku opuściła grono krakowskich ekonomistów prof. dr hab. Anna Jankowska-Kłapkowska, znana i wysoko ceniona, zarówno za Jej zasługi dla nauki i kształcenia młodzieży akademickiej, jak i za osobiste przymioty. Urodziła się 29 kwietnia 1925 roku w Łodzi (jako córka Stanisława i Marii z domu Petrowskiej); tamże w roku 1939 ukończyła szkołę powszechną. Bezpośrednio po wojnie wraz z rodziną przeniosła się do Krakowa, gdzie pracowała do końca życia. W 1949 zdała egzamin dojrzałości w Liceum Handlowym, zweryfikowany w zakresie liceum humanistycznego. Rozważała trzy kierunki studiów wyższych: ekonomia, pedagogika bądź dziennikarstwo. W roku 1949 podjęła studia na Wydziale Dziennikarskim WSNS w Krakowie, które ukończyła w roku 1951. Niemal równolegle pracowała w Studium Naukowo-Badawczym WSNS w charakterze asystenta-pracownika naukowego. Prowadziła zajęcia w Państwowej Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie w latach 1950–1952. Przeniosła się do Zakładu Ekonomii Politycznej w Akademii Górniczo-Hutniczej 1 października 1952 roku i odtąd była związana z tą uczelnią do końca życia.

W czasie swojej pracy zawodowej na AGH odbyła wiele staży zawodowych oraz wyjazdów zagranicznych. Prowadziła stałą współpracę z różnymi ośrodkami naukowymi krajowymi i zagranicznymi. Była organizatorem wielu konferencji i seminariów naukowych oraz uczestniczyła w konferencjach międzynarodowych, jako referent i dyskutant. Początkowo została zatrudniona na stanowisku starszego asystenta. Jeszcze w październiku podjęła studia magisterskie na Wydziale Przemysłu Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Krakowie. W lutym 1953 Kierownik Katedry Ekonomii AGH powierzył Jej prowadzenie wykładów z ekonomii politycznej. 1 stycznia 1954 została awansowana na stanowisko adiunkta. W roku 1955 ukończyła studia II stopnia w Wyższej Szkole Ekonomicznej uzyskując tytuł magistra ekonomii. Dopiero wtedy zrezygnowała z młodzieńczych pragnień zostania dziennikarką — zdecydowała o tym satysfakcja płynąca

z zawodu nauczyciela akademickiego oraz perspektywy zaangażowania się w pracy naukowej z zakresu ekonomii.

Początkowo nie miała sprecyzowanych zainteresowań tematycznych. W czasie studiów i pracy na WSP zainteresowała się gospodarką bułgarską, a jej hobby stała się nauka języka bułgarskiego (1949–1951). Zaowocowało to drobnymi przyczynkami na temat rolniczych spółdzielni produkcyjnych (1949), rozwoju i osiągnięć rolnictwa bułgarskiego (1951), przemysłu bułgarskiego (1950) oraz planu rozwoju gospodarczego Bułgarii na rok 1950.

Po przejściu do Katedry Ekonomii Politycznej AGH doc. dr hab. B. Kłapkowski w ramach podziału pracy naukowo-badawczej przydzielił Jej problematykę rachunku makroekonomicznego, rachunku efektywności inwestycji i postępu technicznego. Jako pole badań i egzemplifikacji tych zagadnień wybrała region górniczy oraz gałęzie przemysłu wydobywczego surowców mineralnych oraz ich przetwórstwa. Wprawdzie te układy gospodarcze wchodzą w zakres mezoekonomii, ale zawsze starała się uwzględniać przy ich rozpatrywaniu kryteria i aspekty makroekonomiczne. Już w trakcie przygotowywania rozprawy doktorskiej *Rachunek ekonomiczny we wstępnej fazie zagospodarowania złóż*, obronionej na Wydziale Przemysłu Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Krakowie w roku 1956, a napisanej pod kierownictwem naukowym prof. dra Wiktora Bonieckiego, Autorka związała się z problematyką leżącą w profilu naukowym i dydaktycznym Akademii Górniczo-Hutniczej. Stopniowo ją poszerzała i pogłębiała przez cały okres swej aktywności naukowej.

Jej dysertacja habilitacyjna *Kategorie ekonomiczne w rachunku bilansowości złóż*, przedstawiona na Wydziale Produkcji i Obrotu Towarowego (kolokwium habilitacyjne w dniu 5 czerwca 1967 roku) stanowi dalsze pogłębienie tej problematyki pod kątem podnoszenia efektywności gospodarowania w przemyśle wydobywczym. W roku 1968 została docentem na AGH, w 1973 — profesorem nadzwyczajnym, a w 1983 — profesorem zwyczajnym. Oto podstawowe wydarzenia w Jej karierze Naukowej, po uzyskaniu habilitacji.

- 1 października 1967 roku została powołana na stanowisko p.o. kierownika Zakładu i Katedry Ekonomii Politycznej AGH, a w następnym roku przedłużono Jej angaż na kolejny rok.
- Przed upływem tego okresu została Jej powierzona funkcja dyrektora Instytutu Nauk Społecznych AGH w organizacji, w skład którego została włączona także Katedra Ekonomii, podzielona na cztery zakłady tworzące tzw. Pion Nauk Ekonomicznych INS. Funkcję tę pełniła w latach 1969–1980, łącząc ją z funkcją kierownika Zakładu Ekonomii Politycznej.
- 1 kwietnia 1980 roku został powołany Instytut Nauk Ekonomicznych wyodrębniony z INS — Pion Zakładów Nauk Ekonomicznych. Na jego dyrektora została mianowana prof. dr hab. Anna Jankowska-Kłapkowska. Również w jego ramach pełniła nadal także funkcję kierownika Zakładu Ekonomii Politycznej i Polityki Gospodarczej (do 1991 roku).

- W roku 1991 INE został zlikwidowany — wraz z reformą szkolnictwa wyższego nastąpiło rozwiązanie jednostek instytutowych i powrót AGH do struktury katedralnej; prof. A. Jankowska-Kłapkowska została powołana na stanowisko kierownika wyodrębnionej Katedry Ekonomii i Gospodarki Zasobami Przyrody. Funkcję tę pełniła do chwili przejścia na emeryturę w roku 1999 (przez następne dwa lata pracowała tam nadal w niepełnym wymiarze etatu).
- W latach 1974–1980 prowadziła Seminarium „Makroorganizacje i zastosowania metod matematycznych w ekonomii”.
- Wraz z powstaniem Wydziału Organizacji i Zarządzania Przemysłem na AGH powierzono Jej funkcję prodziekana, którą pełniła w latach 1980–1981.
- W roku 1981 została pierwszym dziekanem z wyboru Wydziału Organizacji i Zarządzania Przemysłem AGH, którą pełniła do końca kadencji w roku 1984.
- Przez prawie czterdzieści lat — jako członek Senatu AGH — uczestniczyła w pracach różnych komisji senackich, rektorskich. W latach 1968–1971 reprezentowała pomocniczych pracowników nauki, a od roku 1975 do emerytury była reprezentantem samodzielnych pracowników nauki instytutów i Wydziału, na których pracowała.
- W latach 1984–1992 pracowała w Centrum Podstawowych Problemów Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią PAN na stanowisku kierownika Pracowni Analiz i Programowania Rozwoju Gospodarki Surowcami Mineralnymi. Była wieloletnim członkiem Rady Naukowej Centrum.
- W latach dziewięćdziesiątych była członkiem Komitetu Gospodarki Surowcami Mineralnymi PAN.
- Od lat siedemdziesiątych wchodziła w skład Komisji Nauk Ekonomicznych PAN Oddział w Krakowie.
- Sprawowała też funkcję członka Prezydium Komitetu Nauk Ekonomicznych PAN w latach 1986–1988.
- W latach 1973–1979 oraz 1984–1986 uczestniczyła w pracach Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej ds. Kadry Naukowej w zespole ekonomicznym.
- Do Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego należała od roku 1964 przejściowo, pełniąc funkcję skarbnika Prezydium OW w Krakowie.
- Należała też do polskiego zespołu „Man & Biosphere”; International Association for Impact Assesment, a także International Society for Ecological Economics.
- Należała do Polskiego Klubu Ekologicznego od momentu powstania i brała udział w jego działalności naukowej.
- Do Europejskiego Stowarzyszenia Ekonomistów Środowiska i Zasobów Naturalnych Oddział Polski należała od 1991 roku jako współzałożyciel i przewodnicząca (w latach 1994–1998).
- Była członkiem i zastępcą przewodniczącego Rady Programowej Czasopisma „Ekonomia i Środowisko”, wydawanego przez Fundację Ekonomistów Środowiska i Zasobów Naturalnych oraz — również do końca życia — była

członkiem Rady Redakcyjnej kwartalnika „Gospodarka Surowcami Mineralnymi”, organu Instytutu Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią PAN w Krakowie.

- Prof. A. Jankowska-Kłapkowska posiadała bogate doświadczenie redakcyjne i dorobek edytorski. W latach 1970–1977 pełniła funkcję zastępcy redaktora, a w latach 1978–84 — redaktora „Zeszytów Naukowych Akademii Górniczo-Hutniczej”, serii wydawniczej „Zagadnienia Techniczno-Ekonomiczne”.
- Opracowała redakcyjnie i przygotowała do druku wiele materiałów z organizowanych przez INS, INE oraz KEiGZP konferencji, seminariów i sympozjów naukowych.

W roku 1999 przeszła na emeryturę, ale nadal — do 2001 roku — pracowała na AGH w niepełnym wymiarze etatu. Pod koniec tego okresu prowadziła ponadto zajęcia dydaktyczne na takich uczelniach, jak: Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie, Akademia Polonijna w Częstochowie, Śląska Wyższa Szkoła Zarządzania w Katowicach, Profesjonalna Szkoła Biznesu — Szkoła Wyższa w Krakowie, Wyższa Szkoła Zarządzania i Bankowości w Krakowie oraz Małopolska Wyższa Szkoła Zawodowa w Krakowie.

Na uwagę zasługuje Jej współpraca z uczelniami zagranicznymi. Wyjeżdżała za granicę na staże i konferencje naukowe — swobodnie posługując się trzema językami występowała jako referent i dyskutant. Utrzymywała też stałe kontakty z poznanymi tam osobami. W ramach umów o stałej współpracy odbywała staże w Wyższej Szkole Górniczej w Ostrawie, Uniwersytecie Przemysłu Ciężkiego w Miskolcu, Instytutach Górniczych w Leningradzie i Moskwie, Akademii Górniczej we Freibergu, Uniwersytecie Technicznym w Clausthal, Niemieckiej Akademii Nauk, Ecole des Hautes Études en Sciences Sociales w Paryżu i in.

Prof. dr hab. Anna Jankowska-Kłapkowska niezależnie od pracy zawodowej i związanej z nią przynależności organizacyjnej szeroko udzielała się w pracy społecznej. Do najważniejszych funkcji należy zaliczyć funkcję radnej MRN, którą pełniła przez trzy kadencje. Była też cenionym wykładownicą kursów i szkoleń organizowanych przez Polskie Towarzystwo Ekonomiczne, Towarzystwo Wiedzy Powszechnej oraz stowarzyszeń zrzeszonych w Naczelnej Organizacji Technicznej. Bardzo długo współpracowała z resortami i zjednoczeniami, dla których przygotowywała programy doskonalenia zawodowego kadry kierowniczej. Opracowywała materiały dydaktyczne do wykładów dla Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego, dla Ośrodka Doskonalenia Kadr Kierowniczych i Specjalistycznych Ministerstwa Hutnictwa w Błachowni, dla Ośrodka Doskonalenia Kadr Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego w Chorzowie i in.

Należy wysoko ocenić Jej rolę jako organizatora zespołowych prac naukowych, projektów aktów prawnych oraz rozmaitych programów, wytycznych, instrukcji znajdujących zastosowanie w przemyśle wydobywczym i przetwórczym. Posiadała też uprawnienia eksperta szeregu stowarzyszeń oraz była konsultantem zjednoczeń i przedsiębiorstw przemysłowych. Prof. A. Jankowska-

-Kłapkowska w informacji o swoim dorobku, zamieszczonej w *Wielkiej Księdze 85-lecia Akademii Górniczo-Hutniczej* (wyd. Mastermedia sp. z o.o., Gliwice 2004) podaje 123 publikacje własne (prawdopodobnie było ich więcej), w tym 5 książek. Do tego wykazu należałoby dodać kilkadziesiąt elaboratów niepublikowanych, zawartych w opracowaniach dla zleceniodawców z resortów, zjednoczeń, przedsiębiorstw, różnych instytucji i stowarzyszeń. Po roku 1990 opracowała wiele recenzji prac doktorskich (16) i habilitacyjnych (15), ocen dorobku naukowego i zawodowego do wniosków awansowych o nadanie tytułu profesora (24) oraz obsady stanowisk w niektórych instytucjach, opinii o programach lub wynikach badań zespołowych, ocen dorobku i poziomu naukowego czasopism i zespołów naukowo-badawczych, recenzji wydawniczych (18) itp.

Głównymi dziedzinami Jej zainteresowań była ekonomia i polityka gospodarcza. W ramach teorii ekonomii specjalizowała się w zakresie ekonomii środowiska i zasobów naturalnych, a w ramach polityki gospodarczej koncentrowała się na restrukturalizacji branż przemysłu wydobywczego i rozwoju regionów górniczych. Przenika je problematyka doskonalenia rachunku ekonomicznego w procesie pozyskiwania i zagospodarowania zasobów przyrody, ze szczególnym uwzględnieniem efektywności gospodarowania zasobami mineralnymi. Poza tym obszernym zbiorem publikacji pozostał — równie obszerny — dorobek w postaci opracowań, ekspertyz, opinii pisemnych i wystąpień publicznych nigdzie nie opublikowanych (na ogół bowiem nie dbała o los tego, co nie było przeznaczone do druku), dlatego wymaga on jeszcze zebrania, zinwentaryzowania, dokonania selekcji, analizy i oceny.

W dziedzinie teorii ekonomii prof. A. Jankowska-Kłapkowska jest autorką jednego i współautorką dwóch rozdziałów w podręczniku *Ekonomia polityczna dla wyższych szkół technicznych*, cz. II (PWN 1960, 1961, 1962, 1963). Opublikowała następujące prace:

- *Uwagi na temat wpływu wypadków przy pracy na dochód narodowy* (1961),
- *Fundusz amortyzacji, jako źródło finansowania reprodukcji rozszerzonej* (1964),
- *Ogólna analiza procesu amortyzacji* (1970),
- *Funkcje amortyzacji w zakresie kosztów produkcji* (1970),
- *Funkcje amortyzacji w zakresie funduszu odtworzenia* (1971),
- *Kryteria wyboru w warunkach intensywnego gospodarowania* (1971),
- *Dochód narodowy a poziom płac* (1973),
- *Wielkie organizacje w systemie gospodarki narodowej* (1974),
- *Hierarchizacja celów w procesie podejmowania decyzji* (1974),
- *Ekonomiczna treść kosztu społecznego* (1988),
- *Ekonomiczne problemy rynku pracy* (1997),
- *Wymogi Unii Europejskiej do rynku pracy* (1998).

Przedmiotem Jej zainteresowań był także dorobek naukowy ekonomistów krakowskich, a publikacje na ten temat, podyktowane względami utylitarnymi, wywołały sprzeczne komentarze i dyskusje w środowisku krakowskim. Były to

okolicznościowe artykuły opublikowane w 1975 roku, pt. *Rozwój nauk ekonomicznych w środowisku krakowskim oraz Rozwój teorii ekonomii w środowisku krakowskim w XXX-leciu Polski Ludowej*. Pod koniec życia zamierzała odnieść się do najbardziej aktualnych problemów współczesnej ekonomii, co znalazło wyraz m.in. w publikacjach: *Pragmatyzm teorii trwałego rozwoju* (2000), *Społeczeństwo informacyjne a nowa gospodarka* (2001).

Aktywność publikacyjną w dziedzinie ekonomiki regionów wydobywczych i polityki regionalnej zapoczątkowała artykułem pt. *Efektywność inwestycji kompleksowych w regionie górniczym* (1965). Opublikowała artykuł (1971) a następnie monografię pod tytułem: *Programowanie regionów górniczych* (1975 — PAN KPZK). Do ważniejszych Jej publikacji z tej dziedziny należy zaliczyć: *Kompleksowe zagospodarowanie górniczo-przemysłowego regionu „Białego Zagłębia”* (1973), *Parametry makroekonomiczne w programowaniu rozwoju regionów górniczych* (1974), *Ekonomiczne aspekty ochrony środowiska przyrodniczego w programowaniu rozwoju regionów górniczych* (1980), *Ekonomiczne aspekty ochrony złóż* (1982), *Model ekonomicznej oceny złóż energetycznych surowców lokalnych* (1982), *Warunki ekonomiczne i organizacyjne eksploatacji małych złóż węgla brunatnego na cele lokalne* (1987), *Rozwiązania organizacyjne i prawne eksploatacji małych złóż węgla brunatnego* (1988) oraz *Założenia do badań nad stanem i funkcjonowaniem zagłębi górniczo-przetwórczych* (1990).

Znaczącym wkładem w tę dziedzinę były także Jej publikacje o charakterze aplikacyjnym, do których należy zaliczyć: *Warunki funkcjonowania przedsiębiorstw w programach ekorozwoju* (1994), *Założenia analizy środowiskowych, gospodarczych i społecznych uwarunkowań ekorozwoju badanych gmin na obszarze funkcjonalnym „Zielone Płuca Polski”* (1994 — współautorstwo), *Ogólna charakterystyka wymogów środowiskowych dla wyodrębnionych scenariuszy polityki ekorozwoju obszaru funkcjonalnego „Zielone Płuca Polski”* (1994 — współautorstwo), *Założenia do scenariuszy ekologicznie zrównoważonego rozwoju gospodarki krajowej* (1997), *Ükopolitik in Polen in letzten zehn Jahren* (2002).

Podstawową dziedziną zainteresowań naukowych prof. A. Jankowskiej-Kłapkowskiej i Jej prac o charakterze aplikacyjnym była ekonomia zasobów naturalnych i ochrona środowiska. Opublikowała prace: *Ekonomiczna ocena złóż surowców mineralnych* (1969), *Bilansowanie programów rozwoju przemysłu wydobywczego* (1969), *Kryteria ekonomiczne bilansowości złóż* (1969), następnie (jako współautorka) *Ogólne zasady i metodyka określania wartości zasobów kopalin stałych w złożu* (1972) — pracę, która wywołała spory odzew w środowisku geologów, górników i planistów i w ostateczności zdecydowała o zajęciu się tą dziedziną, w której dotąd rachunek ekonomiczny nie odgrywał ważniejszej roli.

Kolejne publikacje, to:

- *Renta górnicza a ceny surowców mineralnych* (1973),
- *Propozycje ekonomicznej oceny zasobów biosfery* (1974),
- *Związki geologii gospodarczej z naukami ekonomicznymi* (1974),

- *Kompleksowe wykorzystanie surowców mineralnych* (1974),
- *Rachunek ekonomiczny w początkowej fazie zagospodarowania złóż* (1976),
- *Warunki ujednoczenia metod ekonomicznej oceny zasobów surowców mineralnych w krajach RWPG* (1976),
- *Die Beziehungen zwischen den geologiach — technischen und den ökonomischen Parametern bei der Einschätzung von Lagerstätten mineralischer Rohstoffe, Zeitschrift Für angewandte Geologie* (1977),
- *Problemy mikroekonomicznej oceny mineralno-syriewoj bazy* (1978),
- *Ochrona środowiska a jej kompleksowa efektywność* (1981),
- *Ekonomiczne aspekty ochrony środowiska* (1981), *Ekonomiczne aspekty ochrony złóż* (1982),
- *Model ekonomicznej oceny złóż energetycznych surowców lokalnych* (1982),
- *Ochrona prirodnej sredy i jejo kompleksnaja efektiwnost* (1983),
- *Gospodarka zasobami mineralnymi a reforma gospodarcza* (1985),
- *Ekonomiczne ograniczenia wariantów bilansu nośników energii w Polsce do roku 2000* (1985),
- *Ekologiczno-ekonomiczna efektywność gospodarowania* (1985),
- *Rachunek ekonomiczny a gospodarka zasobami środowiska* (1986),
- *Rachunek ochrony środowiska w koncepcjach RWPG* (1987),
- *Warunki ekonomiczne i organizacyjne eksploatacji małych złóż węgla brunatnego na cele lokalne* (1987),
- *Ekologiczne udokumentowania zmian struktury produkcji* (1988),
- *Zastosowanie instrumentów finansowych w ochronie zasobów mineralnych* (1988),
- *Rozwiązania organizacyjne i prawne eksploatacji małych złóż węgla brunatnego* (1988),
- *Instruments to Control the Environmental Protection in Fossil Fuels Produktion* (1990),
- *Założenia do badań nad metodyką wyceny surowców mineralnych* (1990).

Za najważniejszą publikację prof. A. Jankowskiej-Kłapkowskię z tej dziedziny należy uznać monografię pt. *Efektywność gospodarowania zasobami mineralnymi* (1992), po której ukazały się jeszcze następujące: *Nieodnawialne zasoby mineralne w ekonomii środowiska przyrodniczego* (1992), *Ekologiczne uwarunkowania rozwoju gospodarczego i społecznego* (1993), *Makroekonomiczny i ekonomiczny rachunek zasobów przyrody w Polsce* (1993), *Metodyka kompleksowego rachunku efektywności gospodarki zasobami mineralnymi* (1993 — współautorstwo), *A macro and micro-economic evolution of the natural resources of Poland* (1993) oraz *Environmental Education for Sustainable development* (1994).

Ostatnią sferą Jej zainteresowań badawczych była problematyka restrukturyzacji gałęzi strategicznych, która — według Jej opinii — była koniecznością i powinna się dokonywać pod kontrolą państwa, przy zachowaniu prymatu interesu narodowego. Wystawienie tych gałęzi na „dziką prywatyzację” uważała za niedopuszczalną, ale też była orędownikiem oparcia systemu zarządzania

przedsiębiorstw na konsekwentnym i zharmonizowanym z rynkiem systemie bodźców ekonomicznych. Problematyce tej poświęciła takie prace, jak:

- *Bilansowanie programów rozwoju przemysłu wydobywczego* (1969),
- *Kryteria wyboru w warunkach intensywnego gospodarowania* (1973),
- *Wpływ hutnictwa na efektywność produktu finalnego* (1974),
- *Optymalizacja produkcji cynku i ołowiu w Polsce* (1975),
- *Metody badań materiałochłonności struktur produkcji w Polsce* (1982),
- *Kierunki badań nad energochłonnością struktur produkcji* (1983),
- *Wpływ postępu technicznego na materiałochłonność i energochłonność struktur produkcji* (1983),
- *Program badań możliwych zmian struktury gospodarki narodowej dla zmniejszenia jej energochłonności i materiałochłonności* (1983),
- *Ekonomiczne ograniczenia wariantów bilansu nośników energii w Polsce do roku 2000* (1985),
- *Ekologiczno-ekonomiczna efektywność gospodarowania* (1985),
- *Ekologiczne udokumentowania zmian struktury produkcji* (1988),
- *Metoda analizy społecznych skutków likwidacji kopalń* (1991),
- *Holdings in polnischen Bergbau* (2002),
- *Besonderheiten der Privatisierung der Bergbauindustrie in Polen am Beispiel des Steinkohlenbergbaus* (2002).

Prof. dr hab. Anna Jankowska-Kłapkowska za swoją działalność została uhonorowana wieloma odznaczeniami, od regionalnych poczynając, takich jak: Złota Odznaka za Pracę Społeczną dla Miasta Krakowa (1959), Złota Odznaka za Zasługi dla Ziemi Krakowskiej (1972). Otrzymała Medal X-lecia Polski Ludowej (1955), Medal XXX-lecia Polski Ludowej (1974), Odznakę 1000-lecia Państwa Polskiego (1966), Medal Edukacji Narodowej (1978). Została odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi (1969), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1973) oraz Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2001), a ostatnio — Medalem Zasłużony dla Wydziału Zarządzania AGH (2004).

Jej aktywny udział w działalności krakowskiego środowiska ekonomicznego oraz pokaźny dorobek naukowy i dydaktyczno-wychowawczy znalazł oddźwięk w opublikowanych wspomnieniach Jej byłych studentów, pracowników z różnych ośrodków naukowych a także w mowach pogrzebowych przedstawicieli ośrodków akademickich, stowarzyszeń i organizacji.

Pochowana została na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie 9 listopada 2004 roku.